SOUKROMNÍK
Měsíčník Strany soukromníků České Republiky
08 news letter 2019
9. 9. 2019

O současné politické situaci v České republice

Petr Bajer předseda Strany soukromníků České republiky | podnikatel | Holice

Strana soukromníků České republiky je součástí politického systému České republiky, je stavovskou politickou stranou živnostenského typu. Směřování a činnost Strany soukromníků České republiky určují „Základní programové teze" a „Program Strany soukromníků České republiky 2017". A doplnění k těmto základním dokumentům je aktivní reakce na aktuální vývoj v politickém dění a ve společnosti. Předsednictvo Strany soukromníků České republiky i její členové pozorně vnímají kroky vlády ČR a vládní krizi, na jejímž počátku je svérázný a svévolný výklad Ústavy ČR prezidentem Zemanem. Výsledkem stranické diskuze jsou následující body, ve kterých Strana soukromníků České republiky:

- trvale nesouhlasí s elektronickou evidencí tržeb a s jejím rozšiřováním dalšími etapami, zahrnujícími další živnostenské činnosti,
- negativně se staví ke stále rostoucímu počtu povinných dotazníků, hlášení a uměle a nesmyslně vytvářenému nárůstu administrativy, stejně jako nejrůznějších kontrol, což vše jen časově a kapacitně zatěžuje živnostníky a ubírá prostor pro ekonomicky smysluplnou činnost,
- odsuzuje a nesouhlasí s navyšováním jakýchkoliv daní a zaváděním nových daňových povinností,
- staví se proti porušování Ústavy ČR prezidentem,

- je připravena podporovat další diskusi a kroky vedoucí k vyslovení nedůvěry současné vládě ČR,
- distancuje se od kroků ministra Karla Havlíčka (MPO), dřívějšího předsedy představenstva Asociace malých a středních podniků, který poškozuje soukromníky a drobné živnostníky,
- trvá na transparentním vyřešení auditů Evropské komise řešících dotace podpory drobného podnikání, inovací a podpory zemědělství v ČR.

Uvedené odráží i usnesení XI. sněmu, které zavazuje stranu, aby v případě účasti v příštím parlamentu a vládě zajistila zrušení:

- EET a kontrolní hlášení
- protikuřácký zákon a zákon o minimální mzdě
- další zákony bránící rozvoji a svobodě soukromého podnikání

a současně XI. sněm vyzývá Senát Parlamentu ČR, aby neschválil zákon o 3. a 4. vlně EET.

Žebrácké starobní důchody živnostníků. Musíme prosadit zásadní zvýšení

Rudolf Baránek zakladatel Strany soukromníků České republiky | člen Rozšířeného předsednictva | politický tajemník strany

Strana soukromníků České republiky pro parlament, senát i vládu připraví a bude důrazně prosazovat novou metodiku výpočtu starobního důchodu podnikajících občanů s cílem dosáhnout, aby i výše důchodů pro OSVČ zajišťovala důstojné stáří lidem, kteří se celý život starali nejen o sebe, ale i o druhé.

Zklamání nás, co jsme žili dlouhá léta v komunismu, ve vztahu k režimu si udrželi rovnou páteř, nadšeně a aktivně se podíleli od roku 1989 na změnách, je z vývoje posledních 5 až 6 let velké. Často si říkám, důležité je, aby část naší generace nepodlehla skepsi, našla novou sílu pro pokus o změnu současného politického vývoje a opět vrátila republiku „na koleje" vysněné v roce 1989.

Dokončení na str. 3

Prohlášení k zastavení trestního stíhání premiéra Andreje Babiše

Státní zástupce Jaroslav Šaroch zastavil trestní stíhání premiéra v cause Čapí hnízdo. Strana soukromníků České republiky takovéto rozhodnutí předpokládala, a proto není ani nijak zvlášť překvapena. Rozhodnutí státního zástupce respektujeme, protože nám vlastně ani nic jiného nezbývá. Tato causa však obsahuje mnohá ale.

Podle městského státního zastupitelství změnil Jaroslav Šaroch na poslední chvíli v této cause svůj právní názor. Tento případ dozoroval 4 roky, kdy mj. nepřipustil ani stížnost A. Babiše a spol. (jako neopodstatněnou) a nařídil pokračovat v trestním stíhání. A otočil vlastně poslední den před rozhodnutím. Unie státních zástupců proto J. Šarocha vyzvala, aby vysvětlil svou náhlou změnu rozhodnutí v cause Čapí hnízdo. Tato náhlá změna nastoluje mnoho nezodpovězených otázek. Bylo toto rozhodnutí uskutečněno skutečně na základě relevantních důkazů (velice zvláštní, že tedy nebylo zastaveno daleko dříve)? Nebo bylo toto rozhodnutí na stole již při jmenování M. Benešové ministryní spravedlnosti (proto začaly probíhat celorepublikové demonstrace)? Anebo se máme domnívat, že došlo k něčemu ještě horšímu? Proč tedy byla 50milionová dotace vrácena? A k čemu tedy vlastně byl celý audit EK?

A hlavně kam celá tato causa a její vyústění posouvá Českou republiku? Patrně někam do oblasti tzv. banánových republik, ale spíš ještě hůře. Někam do doby socialistických prokuratur před rok 1989. Pan Babiš prohlásil, že v této zemi si lze objednat trestní stíhání. Z logiky věci pak odvozujeme, že si lze objednat i jeho zrušení.

Nyní je téměř jisté, že další dozorující státní zástupci ani policie již do žádné bitvy nepůjdou. Bez ohledu na různé právnické názory se Strana soukromníků České republiky domnívá, že očištění před nezávislým, opravdu nezávislým soudem, by mělo mnohem větší váhu.

V Praze dne 2. září 2019.

Petr Bajer, předseda
Ladislav Linek, 1. místopředseda
Strana soukromníků České republiky

Znamení doby

Ing. Ladislav Linek 1. místopředseda Strany soukromníků České republiky | zastupitel MČ Praha 15 | OSVČ

Tentokrát nebudu hodnotit a případně ironizovat události související s tvorbou státního rozpočtu nebo s činností (nebo nečinností) státních zástupců a dalších věcí, které už máme za normální, ale nad kterými ve slušné společnosti zůstává rozum stát.
Chci se podívat na věci tak trochu zeširoka a v běhu času. Jako kluk jsem si pořídil nahráním od kamaráda na magnetofonovou pásku písničky Karla Kryla. A vždycky, když mi bylo tak nějak smutno, tak jsem si je pouštěl. Zejména deska „Bratříčku zavírej vrátka" mi přirostla k srdci a samozřejmě jsem se ji naučil nazpaměť. Obdivoval jsem jak každé slovo, každý tón perfektně sedí na danou dobu a průběh postupujících let na tom nic nezměnil.
Pak přišel listopad roku1989. Doba se alespoň na první pohled radikálně změnila, Karel Kryl se vrátil domů z emigrace. Začal koncertovat, kde jsem mohl, tam jsem nechyběl. A začal filozofovat o naší nabyté svobodě. Mluvil o tom, kolik je toho třeba ještě udělat, kolik vad má u nás ještě na kráse a mluvil i o nebezpečí cesty zpět. V běhu a událostech těch, ať to někdo chce nebo nechce slyšet, krásných devadesátých let jsem toto bral jako zbytečné strašení lidí. Jako by se naše názory na dálku začaly rozcházet... Život Karla Kryla pak ukončila předčasná smrt.
Jak moc se mu omlouvám v době, kterou právě prožíváme. V době, kdy poctivá normální práce je skoro sprosté slovo, kdy vládnou nové nomenklatury, kdy podvod je vlastně hrdinství. Kdy nové panstvo přitahuje kyslík těm malým. Kdy z řetězů vypuštěná byrokracie šikanuje obyvatelstvo, kdy se o živnostníka otře každá „ludra". Kdy se bezostyšně strkají veřejné peníze do kapes vyvolených, kdy probíhá kádrování a kdy se pomalu ale jistě vrací strach. Strach říci svobodný názor, zatím ne k vůli politické perzekuci, ale to víš, brácha pro něj pracuje, a to by byl jeho konec. Podle mne žiji, a další lidé mi jistě dají za pravdu, v jakémsi lisu, protože v současné době je nejpopulárnější alternativou k této vládnoucí hrůze jakési sdílené šílenství, opřené o nekonkrétní ekoterorismus, který je svatý, a kdo přijde s jiným argumentem, musí být zlikvidován. Kde už se nebude moci říkat tatínek a maminka, ale bytosti 1 a 2 a Vánoce se budou slavit ilegálně. Prostě Karle Kryle, zase „ryjeme držkou v zemi".
A nakonec připojuji text jedné Krylovy písničky. Snad to není zakázané. Kdo ji snad nezná, ať si ji pomalu přečte a zamyslí se nad každým jejím slovem, ač je 50 let stará. Kdo ji zná, ať si ji potichu zazpívá.

Karel Kryl – Veličenstvo kat

1. V ponurém osvětlení gotického sálu
kupčíci vyděšení hledí do misálů
a houfec mordýřů si žádá požehnání,
[: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat :]

2. Kněz-ďábel, co mši slouží, z oprátky má štolu,
pod fialovou komží láhev vitriolu,
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
[: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat :]

R: Na korouhvi státu je emblém s gilotinou,
z ostnatého drátu páchne to shnilotinou,
v kraji hnízdí hejno krkavčí,
lidu vládne mistr popravčí.

3. Král klečí před Satanem na žezlo se těší
a lůza pod platanem radu moudrých věší
a zástup kacířů se raduje a jásá,
[: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat :]

4. Na rohu ulice vrah o morálce káže,
před vraty věznice se procházejí stráže,
z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,
[: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat :]

R: Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili,
zmrzlináře dětem zabili.

5. Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
jak zakázali psát a zakázali zpívat,
a bylo jim to málo, poručili dětem
[: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat :]

6. S úšklebkem Ďábel viděl pro každého podíl,
syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší,
[: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat :]

Žebrácké starobní důchody živnostníků...

dokončení ze str. 1

Tento úkol je na generaci lidí, kteří v listopadu 1989 měli řekněme 20 a více let. Prožili na vlastní kůži kus života v komunismu, prožili nesmírně silné období 90. let minulého století a stejně jako ostatní žijí už téměř 30 let v demokracii, i když čím dál tím více oklešťované. Postkomunisté a s nimi dnes spoluvládnoucí komunisté kromě klíčových míst ve vládních úřadech získali do vlastnictví také značnou část sdělovacích prostředků. 30 let po 17. listopadu 1989 dochází mimo jiné k cílené deformaci mladé generace. Navíc „tito deformátoři" jsou zvoleni v demokratických volbách. Určitá náchylnost mladé generace uvěřit zkreslování historické pravdy má několik důvodů: ► Polistopadovou generaci ještě vyučovalo na základních a středních školách velké procento učitelů, kteří se „zamazali" s komunistickým režimem a nelze tedy očekávat, že budou dobrovolně „plivat" sami na sebe. ► Za 30 let po listopadu 1989 nebylo ministerstvo školství za žádné vlády schopno se na pravdivý výklad dějin v povinných osnovách soustředit a důrazně tuto citlivou učební látku kontrolovat. ► Navíc od roku 1945 do roku 1989 prošlo členstvím v KSČ zhruba 7 milionů našich spoluobčanů. Pouze v KLDR bylo procento členů komunistické strany počítané z celkového počtu obyvatel větší než v ČSSR. I v SSSR toto procento bylo nižší než u nás. To znamená, že nemalá část rodičů a prarodičů nemá zájem dětem svou minulost příliš objasňovat. A je téměř jedno, jestli byli bolševiky z přesvědčení nebo z prospěchu. ► Tím, že polistopadová mladá generace ve značném procentu nezná historické souvislosti, tak si myslí, že svoboda pohybu, stále ještě svoboda slova, svobodné volby, soukromé podnikání atd. jsou něco, co je automatické, nikdy nebylo přerušeno a že vše v tomto bodě uvedené máme jisté navždy. Není to však chyba jen jejich, ale především naše. ► My politicky napravo, kteří jsme se nadšeně podíleli na změnách v roce 1989, a mnozí ve své snaze 30 let pokračují, si musíme přiznat velmi špatný odhad našich spoluobčanů od samého začátku. Živě si pamatuji naše překvapení po prvních svobodných volbách v červnu 1990, kdy KSČ zvolilo do ČNR 954 690 voličů (13,24 %) a do Federálního shromáždění dokonce 997 919 voličů (13,8 %). Na Slovensku to bylo procentuálně podobné. Bylo půl roku po revoluci, dnes a denně se mluvilo o vraždách po roce 1948, o perzekucích, o zákazech studovat, o zadrátování republiky atd. Pamatuji si, čím jsme to přešli. „To jsou ti staří bolševici, jedna generace vymře a je po nich." Jejich tehdejší zločinná generace už to má za sebou a KSČM dnes rozhoduje na vládní úrovni. Dnes a denně jsou ve sdělovacích prostředcích a nikdy po listopadu 1989 neměli větší prostor obhajovat svoji zrůdnou ideologii jako protinázor. Dnes a denně. Prý je to politická korektnost! Z historie víme, že všechny, kteří s bolševikem v době, kdy získával na síle, naivně tzv. korektně jednali, po získání moci likvidoval, vraždil, perzekuoval tisíci způsoby. Mají to v jejich „učení" i v genech. Jsou neměnní! ► Proč tomu tak po 30 letech je? Nejsme Poláci ani Maďaři, kteří za svobodu bojovali několikrát i se zbraní v ruce. Naši spoluobčané ve velkém množství za Němců ze strachu, ale dobrovolně, hajlovali na náměstích a statisíce jich nadšeně tleskalo Gottwaldovi a jeho vrahům. Udávali a komunisté věděli, že k zásadní vzpouře proti nim nedojde. Nemá kdo. Samozřejmě až na statečné jedince nebo malé skupiny. ► Tradiční česká závist a sklony k rovnostářství způsobily, že komunisté si mohli dovolit zničit až do základu i toho nejmenšího živnostníka a všechno mu sebrat. V Polsku, Maďarsku, ale i v NDR živnostenské podnikání nikdy úplně nezaniklo! V určitém rozsahu tam vždy bylo). Dnešní vládnoucí, což jsou až na výjimky bývalí komunisté, současní komunisté, agenti StB a další verbež ze svých schůzí a policejních svodek z minulosti přesně vědí, jaký materiál je dnešní volič a co na něj platí. Stačí přidat 2x 900 Kč na důchodech a vědí, že si zajistí klíčový počet starších voličů. A ještě, a to bohužel pravdivě, připomenou, že po vládě pravice zde zůstalo cca 1 000 000 lidí s příjmem nižším, než je úředně uznaná hranice chudoby a že pravice byla tak debilní a jeden rok přidala k důchodům 40 Kč měsíčně. Kdyby se mělo postavit „méně dálnic nebo armádě nekoupit nové tanky", tak takové chyby už pravice nesmí dělat. Dlouho se to pamatuje a špatně napravuje. Prostě volební program pravice nesmí tvořit pouze do sebe zahledění pravicoví ekonomové.

Co s tím dál?

I naprosto jasná pravicová strana nebo pravicové hnutí musí mít promyšlenou sociální politiku a pravicovému politikovi musí bytostně vadit, že mezi námi žije značné procento lidí „z ruky do huby" a mnozí ještě hůře. Srozumitelně řečeno, ve všech politických parlamentních stranách a hnutích od středu doprava jsou rozhodující lidé poslanci nebo senátory. To znamená, že politik, který má dlouhodobě jistý příjem 100 000 Kč/měsíc i více, musí myslet na ty, kteří nejsou povaleči, ale to „štěstí" neměli. Pravicová hesla jsou málo. Ve vyspělé společnosti musí být sociální politika chloubou pravice a ne tyto „těžké politické zbraně" přenechat bandě jako KSČM a ANO.

► Velkou absurditou „českého kapitalismu" 30 let po revoluci je i to, že mezi tím cca 1 000 000 lidí, kteří žijí pod hranicí úředně uznané chudoby, je čím dál víc bývalých živnostníků, dnes starobních důchodců. Z kdysi uzákoněné výše povinných odvodů jsou jim vypočítány důchody 6 000 – 8 000 Kč měsíčně a k tomu kecy na cestu, že si měli na důchod připlácet. Celoživotní úředníci-proletáři nikdy dobrovolně neuznají argument, že se tito lidé, než zestárli, podíleli rozhodující měrou na zvelebení domů, celých měst i na tom, že republika dnes vypadá zásadně jinak, než tomu bylo do 17. listopadu 1989. Navíc zaměstnávali spoluobčany a jejich firmy se podílely na základní změně nabídky zboží a služeb pro občany oproti nabídkám socialistické obchodní sítě. A platili daně atd. atd. Změna výpočtu starobních důchodů soukromníků se musí stát stejně jako zrušení EET, kontrolního hlášení a dalších záležitostí jedním z hlavních bodů politiky Strany soukromníků České republiky. Nakonec máme to v programu, který stále platí. Musíme prosadit určitý „koeficient zásluhovosti", připravit promyšlené návrhy a jít tvrdě do boje. Bude to chtít odvahu, schopnost vysvětlovat, získat spojence a v příštích parlamentních volbách získat zastoupení i v parlamentu, tedy přímý politický vliv. Střední třída je i 30 let po převratu ekonomicky křehká a navíc je ohrožována novými a novými perzekučními zákony vládnoucích postkomunistů a komunistů.

► Momentální výhodou Strany soukromníků České republiky je to, že do dalších voleb (krajských) je 14 měsíců. Můžeme se rozvážně, ale usilovně chystat na krajské volby kraj od kraje podle místní situace.

Cíl je jasný. Získat pro naši značku co nejvíce zvolených krajských zastupitelů. Věřte, že podle tohoto výsledku budeme hodnoceni jako případný koaliční partner pro parlamentní volby. Jinak to nebude. Proto není nutné „rychle lézt" do nějakého „levného" koaličního chomoutu pro parlamentní volby! Musíme zvýšit přes výsledky v krajských volbách naši hodnotu v republikovém měřítku. V komunálních volbách 2018 jsme získali téměř 8x více zastupitelů než v roce 2014. Proč by krajské volby měly být pro Stranu soukromníků České republiky méně úspěšné? Není důvod! S přípravou na krajské volby jsme začali už před měsícem. Toto nebývale dlouhé přípravné období se nám bude hodit i v případě, že parlamentní volby budou předčasné. I naši budoucí potencionální partneři od středu doprava by museli pro rozhodující parlamentní volby změnit vyjednávací taktiku. Někteří budou na podzim teprve volit vedení, někteří budou vzbuzovat dojem, že všichni po nich touží. Sledujme to s chladnou hlavou, zvyšujme naši politickou sílu (počet členů) a poctivě se připravujme. Věřte, že oni o nás vědí! Cílem všech politických sil od středu doprava musí být v dalších parlamentních volbách získat vládní většinu. Pokud dopustíme, že ANO a KSČM budou dále vládnout, tak soukromníky dorazí a z demokracie zbydou trosky.

Jsem si vědom, že některé pasáže této úvahy vzbudí velkou i nepřátelskou odezvu. Nic nového! Když jsme v 90. letech dali na stůl požadavky jako restituce po 25. únoru 1948, odklad zahájení kupónové privatizace a navracení půdy přes zákon 3T, byli jsme pomlouváni, skandalizováni a zpochybňováni. Byli jsme tvrdohlaví, odvážní a dobře připravení. Proto se nám to i mnohé další podařilo prosadit. Pokud vytáhneme „důchodovou kartu", a je nutné se do toho pustit, musíme očekávat až hysterickou reakci hlavně od středu doleva. Ale nejen tam. To nebude souboj na měsíc. Plně se ale ukáže, jak schopné a odvážné vedení Soukromníků je. V tomto momentě tím myslím nás 41 členů nově zvoleného Rozšířeného předsednictva. Hlasy soukromníků a jejich rodin si ve větším množství musíme zasloužit. Název nestačí. Tak to bylo za 1. republiky, v 90. letech a je to tak i dnes.

Na hradě tuší konec mejdanu…

Bc. Petr Thaisz, MBA místopředseda Strany soukromníků České republiky | předseda strany v Moravskoslezském kraji | podnikatel

V pohádkách to většinou končívá dobře, jenže nyní nám starý pán s „Hůlkou" a věrným „Ovčáčkem" držíc ochrannou ruku nad „Agrokouzelníkem" v premiérském křesle, předpovídá krušné časy.

Situace byla a nejspíš i bude rozdílná ve větších městech a na venkově, po zavedení posledních vln EET. Jak obrovský dopad bude mít na občany, můžeme odhadnout. Již nyní je dost velký problém sehnat řemeslníka na opravu nebo službu v domácnosti na cokoliv.
Největší sháňka je po zednících, elektrikářích, truhlářích a instalatérech. Pracovníků v těchto profesích je nedostatek, který je v posledních letech stále akutnější. Jednak kvůli ekonomické prosperitě, jež podněcuje ekonomickou aktivitu, včetně té v oblasti řemesel, a jednak kvůli stárnutí populace a nedostatku mladých řemeslníků.
V devadesátých letech a v prvním desetiletí milénia byly manuální obory mezi mládeží poměrně nepopulární. Nyní, když starší řemeslníci odcházejí do penze, nemá je kdo v adekvátní míře nahrazovat. I proto, že ročníky 90. let

a přelomu milénia byly populačně dosti slabé. Jenže bez podnikatelů by život na venkově nebyl ani možný. Jaké výhody nabízí venkov pro drobné podnikatele? Výhodu určitě spatřuji v řemeslné tradici, která je na venkově v porovnání s městy relativně uchovaná, čímž dochází k přenosu know-how z generace na generaci. Bohužel tato tradice postupně slábne. Stavět pouze na ní nelze, je třeba se dívat i do budoucna. V tomto duchu venkovským podnikatelům chybí především kvalitní infrastruktura odpovídající trendům 21. století.
Co nechybí, jsou zejména jeho zákonné povinnosti, především v oblasti daňové a finanční a také v rámci ochrany spotřebitele. S novou povinností elektronicky evidovat tržby se práce a náklady této skupiny podnikajících ještě zvýší, a to se logicky projeví v jejich cenách, které budeme nuceni za služby platit.
Věřím, že se to občanovi líbit nebude a špatným bude opět ten podnikatel nebo živnostník. Zatímco v podhradí mejdan skončí, u části obyvatel už skončil, z hradních oken se bude dál čas od času ozývat zpěv hradním pánem oblíbených a vyvolených umělců.
Doufejme, že se i v naší pohádce dočkáme dobrého konce.

Česká armáda

František Kučera člen Rozšířeného předsednictva | předseda strany v Olomouckém kraji | podnikatel

Končí nám pomalu léto a rozpočet na rok 2020 opět vypadá jako žaludek Otesánka, ten bere miliardu, ten stovky milionů. Záleží vždy na tom, kdo má v mobilu číslo na Andreje nebo na jeho Máničku, která dnes sedí na prameni na MF.

To jen pro navození atmosféry, abychom viděli, že i po 30 letech se nic nezměnilo a že stále žijeme vesele na dluh. A sekyra už je zaťatá až po půlku topůrka pod heslem prožereme pravnuky kupředu levá.
To ale není to, co jsem chtěl popsat na konci léta. Stále dokola zmiňovaná bezpečnost, stále dokola analýzy, programy, jak udělat z prdu kuličku a jak vytvořit priority pro voliče, kteří za pár měsíců půjdou znovu k urnám hodit hlas tentokrát do vedení krajů.
Nejsem brouk pytlík jako například soudruh Zaorálek, nový ministr kultury, který už dělal kde co a vše špatně, ale dostal jsem důvěru od svých kolegů ve straně s tím, že až jednou vyhraje zdravý rozum, tak budu ministrem obrany. Tedy pár poznámek k tomuto rezortu a jeho financování.
Je tomu řadu let, kdy jsme spolek Varšavské smlouvy vyměnili za NATO, díky bohu, a opět jsme naše partnery nezarmoutili slibem. Budeme 2 % HDP dávat každý rok na obranu, abychom v tom NATO nebyli jen pro srandu a okrasu.
Bohužel realita je jiná. Obranu řídí každou chvíli jiný odborník. Někdy zpěvačka, někdy herec a posledním odborníkem je výstrojní náčelník bývalého sboru SNB Metnar, který toto koryto obdržel od sekty „ANO".
Ani tento ministr nedokázal obhájit, že obrana vlasti se nedá dělat s klackem v ruce a že moderní armáda, kterou se vždy chlubíme, nemůže jezdit v technice, která patří do muzea.
Opět nedáváme v roce 2020 slíbená 2 % HDP na obranu s tím, že ono to přeci ještě vydrží, vždyť přeci není válka. Tak si kladu otázku. Jak bude vypadat voják v případě, že toto bude každý rok mantra těch, co měli modrou knížku nebo sukni a armádu si představují jako spolek podobný hasičům nebo skautům? A tím nechci urazit ani hasiče ani skauty.
Až zase někdo z politiků bude někde kritizovat naše kolegy z NATO, měl by si utřít svoji mastnou hubu

a říct máme armádu takovou proto, že neplníme své sliby. A tak až budeme
po NATO něco chtít, musíme počítat, že nebudeme ti, kterým se jde na pomoc, ale ti, kteří čekají, až na ně přijde řada.
Malé zamyšlení nad tím, jak prostě v roztrhaných botách a s klackem v ruce chcete lidem říkat, nemusíte se ničeho bát. Kdyby něco, pošleme tam armádu. Sice nebude bojovat, ale na přehlídku to bude stačit.

Pes jitrničku sežral

Jitka Linková vedoucí Republikové kanceláře Strany soukromníků České republiky | živnostnice | Praha

Pracuji pro Stranu soukromníků České republiky již 3. rokem. Poznala jsem spoustu fajn lidí a vzala boj soukromníků o bytí či nebytí za svůj. I když jsem „jenom zaměstnanec".

Zpočátku byl můj zápal, jak už to tak bývá, velký a bojovala jsem za naši věc na všech možných frontách. Postupem času jsem ale začala narážet na různé indicie, které můj zápal postupně hasí. Nejhorší sprcha vždy přijde po volbách. A tak se mi vkrádá na mysl kacířská myšlenka.
Má to vůbec cenu, snažit se, když o to není zájem? Jak se říká „komu není rady, tomu není pomoci." Ještě pochopím, že se hodně živnostníků a podnikatelů napálilo při volbách v roce 2013. Ostatně mnozí to dnes statečně přiznávají. Výsledek voleb v roce 2017 je ovšem už z jiného soudku a letošní eurovolby jsou pak jasným ukazatelem. Malí, drobní a střední soukromníci jsou spokojeni a nepotřebují nás. Pak ovšem nemá smysl se o něco snažit.
Je však jen otázkou času, kdy se nynější prosperita zadrhne a najednou nebude přemíra práce a budou chybět zisky. Pak se možná soukromníci probudí a zjistí, že potřebují pomoc, ochranu a bojovníky ochotné bojovat za jejich věc. Může se stát, že už žádné nenajdou. Nestarat se o politiku, která bytostně zasahuje do našich životů soukromých i podnikatelských, je hodně krátkozraké. A volat pak o pomoc teprve, když to dopadne i na mě, je k ničemu.
Když nás nejste ochotni podpořit a podržet v době, kdy se Vám daří dobře, nemůžete čekat, že my budeme mít sílu Vás ochránit, když už Vám tak dobře nebude. Protože mít sílu něco změnit bohužel znamená mít sílu politickou. Když ji nemáme, nikdo z velkých hráčů se s námi bavit nebude. A jsme zase na začátku. Tuhle sílu nám můžete dát jenom Vy svou podporou ve všech volbách, kterých se účastníme. A ta podpora je prachmizerná. Prostě takový podobný příběh jako v písničce „Pes jitrničku sežral". Pár „šílenců-idealistů" ve straně to nemůže zlomit. A pokud se Váš přístup k Vaší soukromnické straně nezmění, časem dojdou ideály, lidi i peníze. V tom případě si vydání soukromnického stavu na pospas rudnoucí vládě zasloužíme. Nebo že bych se dožila změny k lepšímu?! Howgh.

Jak Babišova vláda s ministryní Schillerovou myslí na živnostníky a podnikatele.

Ing. Jiří Hojgr místopředseda Strany soukromníků České republiky | předseda strany v Královéhradeckém kraji

V minulosti jsme od nevěrohodného premiéra a jeho „odborníků" mnohokrát slyšeli, jak budou podporovat živnostníky a podnikatele, jak na ně myslí. A opět výše jmenovaní nezklamali.

V době dovolených a prázdnin, aby zřejmě ukázali jak „makají", přišli s projednáváním zavedení online daní včetně dalších změn. Online daně jsou dobrým krokem, což se už nedá říci o s ním spojených dalších změnách.
Jen pro ilustraci. Jednou ze spojených změn je snížení úroků za pochybení jak daňových poplatníků, tak i finančních úřadů. A právě „tak i finančních úřadů" je podle mě to, co nemůže živnostníkům a drobným podnikatelům přinést nic dobrého. Jsou veřejnosti k dispozici celková čísla objemu pochybení daňových poplatníků a hlavně celková čísla objemu pochybení finančních úřadů? Požádal jsem o tato data Generální finanční ředitelství a zatím je nemám k dispozici. Laicky se domnívám, že snížení úroků za pochybení daňových poplatníků – živnostníků a drobných podnikatelů finančně rozhodně nevyváží to, o co si pomůže MF snížením úroků za pochybení finančních úřadů. A právě odškodnění živnostníků a drobných podnikatelů za pochybení, bezohlednost, nadřazenost finančních úředníků ublíží těmto daleko více o to, o co si pomohou FÚ.
Další spojenou změnou, kterou daňoví odborníci považují za problematickou, je možnost zahájit daňovou kontrolu korespondenčně. Nebo další změna, a to zrušení pětidenní lhůty na podání daňového přiznání bez sankce. Tedy se jedná zcela jistě o podporu živnostníků a drobných podnikatelů a určitě ne o posílení všemocných FÚ. A následující „perlička" je, že ministerstvo financí v připomínkovém řízení odmítlo námitky k některým návrhům ze strany podnikatelů. V novele například zůstalo prodloužení lhůty pro vrácení odpočtu DPH z 30 na 45 dnů. Opravdu velmi vstřícný krok podporující živnostníky a drobné podnikatele. Návrh také zahrnuje další „podporu" tím, že v něm nadále zůstalo snížení úroků při neoprávněném jednání správce daně. Jestliže FÚ neoprávněně exekučně postihne podnikatele, například na základě zajišťovacího příkazu, (velmi užívaný, ba zneužívaný nástroj, o kterém by mohl p. Janeček a p. Schillerová dlouze hovořit) musí zaplatit úrok 32 procent. Nově má jít jen o 10procentní úrok. Tedy o 22 % méně. (Jednoduchý příklad pro 5. třídu ZŠ: Neoprávněný zajišťovací příkaz v ilustrativní částce 500 000 Kč. Úrok 32 % tedy je 160 00 Kč. Úrok nově 10 % je 50 000 Kč. Rozdíl ve prospěch MF vychází 110 000 Kč. Pro živnostníka a drobného podnikatele „jistě zanedbatelná částka"). To na živnostníky a drobné podnikatele p. Babiš a p. Schillerová myslí a podporují je. Co?

Zřejmě jde o to, aby se našly zdroje na dotace pro Agrofert...

Mě vyplývá jednoduchý závěr: na státem vyplácené dotace Babišovu AGROFERTu se peníze musí sehnat. Vždyť proto je Babiš ve vládě a kolem sebe má jen samé „odborníky". Bez dotací by totiž impérium, jehož beneficientem je A. Babiš a spravuje ho Monika Babišová (Nesmějte se prosím!) bylo ve ztrátě.

O videoherním průmyslu s Vláďou Geršlem

David Drška živnostník | člen Rozšířeného předsednictva Strany soukromníků České republiky za Karlovarský kraj

V květnovém vydání Soukromníka jsem nastínil problematiku videoherního průmyslu v ČR. Také jsem byl pověřen Rozšířeným předsednictvem k jednání se zástupci tohoto odvětví. Díky tomu se mi podařilo seznámit se s velmi zajímavým člověkem a herním vývojářem Vláďou Geršlem, který souhlasil s rozhovorem pro náš měsíčník Soukromník.

Velmi ho potěšilo, že i já, jakožto laik, vnímám tento obor velmi podobně jako on a tak věříme, že po přečtení tohoto rozhovoru, spoustu lidí změní názor a začne toto odvětví brát konečně vážně. A světově uznávaným umělcům budeme rozumnět znovu o něco více. Přesvědčte se sami.

Vláďo, zkus prosím zavzpomínat, co tě vedlo k tomu stát se herním vývojářem?
Když nadtím uvažuji, tak ke hrám jako takovým mě vlastně, trochu paradoxně, přivedl táta. I když to byl on, kdo jako vážený profesor farmakologie v mé dospělosti někdy s nadsázkou říkal, že se jeho syn živí nějakou podezřelou činností, neb dělá hry. Byl to ale také on, kdo mi začátkem devadesátých let vyprávěl o první hře a kdo mě přivedl k prvnímu počítači na fakultě.
A potom to již byla moje nátura. Vždy jsem raději věci ovlivňoval, než konzumoval. Už jako dítě jsem radši hrál fotbal, či divadlo, než seděl v hledišti. Pamatuji si, když jsem roku 1997 hrál jednu z mých nejoblíbenějších her a prohlásil, že jednou budu dělat na jejím pokračování. Začal jsem již na základní škole vydávat časopis o hrách a v prváku na střední založil své první malé herní studio. Postupně jsem se propracovával a již na konci vysokoškolských studií se opravdu stal hlavním herním návrhářem právě toho zahraničního studia, které dělalo na oné hře z roku 1997. A kreativně začal řídit desítky lidí a projekty za miliony dolarů...

Člověk je tvor, co rád něco srovnává. Pokud bys měl srovnat zázemí právě pro nové vývojáře videoher v ČR a v zahraničí popř. co se změnilo od dob, kdy jsi si tím sám prošel, co by to bylo?
Bohužel se toho za tu řadu let změnilo z pohledu zázemí jen velmi málo. Když nás například srovnám se sousedním Polskem, byli jsme před deseti lety podstatně dál - i když nepoměrně menší země, vznikalo tu víc celosvětově velmi úspěšných titulů. Oba státy měly nulovou podporu herního průmyslu, takže vyhrávala česká kreativita a šikovnost v nových technologiích. Podobně jako tomu bylo třeba v začátcích animovaného filmu.
Pak však široká polská veřejnost přijala hry jako další kulturní odvětví, čehož je krásným příkladem oficiální dar premiéra Donalda Tuska v roce 2011 prezidentu Baracku Obamovi. Byla jím počítačová hra Zaklínač 2. Od té doby začaly v Polsku vznikat herní obory na školách, státní fondy investující do her, a když nyní sedím například v mezinárodní porotě udělující polskou cenu středoevropským hrám, jsem součástí galavečera za miliony, na kterém předává ocenění mj. ministr kultury a vše se vysílá v národní televizi. Už tam tedy vnímají celé odvětví podobně jako např. ve Skandinávii - tedy jako dospělý zábavní průmysl, na jehož produkty jsou právem hrdí.

Jaký vidíš potenciál ve videoherním průmyslu – zdravotnictví, školství, rozvoj osobnosti atd...?
Asi by bylo prozřetelné zmínit, že hlavní přínos bude v těchto odvětvích, ale nebylo by to tak úplně fér. Je to obdobné jako u filmu nebo hudby. Hry jsou jen další audiovizuální kanál, který lidem přináší v první řadě zábavu. Ano, některé tituly velmi podstatně pomáhají při edukaci, léčbě postižení, překonávání fóbií, nebo například redukci nadváhy či socializaci. A i v těchto směrech se bude přínos videoherního průmyslu neustále prohlubovat. Ale největší potenciál her vždy bude v tom, že se u nich člověk odreaguje, zabaví a odpoutá se od všedních starostí.

Nás jako Stranu soukromníků České republiky tato problematika velmi zajímá. Vidíme potenciál v dynamicky se rozvíjejícím odvětví, proto je potřeba zřizovat školy a obory, které budou na videohry zaměřené. Viděl by ses např. jako učitel v nějaké organizaci?
Ve vzdálenější budoucnosti určitě ano, ale nyní si to dokáži představit jen velmi obtížně. Do minulého roku jsem například žil pár let v Dánsku. A když jsem tam postavil funkční tým a dodělal úspěšný komerční projekt, přišla mi nabídka učit na tamní vysoké škole. Měla ale dvě podstatné odlišnosti. Za prvé by mi stačil inženýrský diplom, protože školu zajímalo spíše reálné protfolio mých projektů a za druhé byl srovnatelný i plat s mým top-manažerským ohodnocením v soukromé firmě.
Tenkrát jsem to nevzal jen proto, že jsem měl již jiné plány v nejbližší budoucnosti. Hry jsou ale do velké míry motorem řady moderních technologií, a proto se jako obor velmi rychle rozvíjí. A pokud chce být člověk na špici, nesmí s tímto vývojem ztratit kontakt. Takže je podstatné do výuky dostávat i aktuální odborníky z praxe. A i když si českého školství v řadě věcí cením, tak na toto ještě rozhodně není připraveno (snad kromě soukromé sféry).

Spousta lidí si myslí, že taková hra vznikne přes noc někde v garáži. Můžeš prosím nastínit, jak takový vývoj videohry vypadá?
Vývoj hry je velmi komplexní proces – představte si, že tvoříte film, ale jeho děj, vývoj postav atd. jsou ovlivnitelné akcemi diváka, a tedy značně nelineární. Potřebujete někoho, kdo vymyslí celou takovou hru (herní návrhář), někoho, kdo vytvoří celou herní logiku (programátor), kdo vyrobí všechny postavy, prostředí, dekorace (grafik), kdo to složí dohromady (návrhář herních úrovní), kdo to celé rozhýbá (animátor), ozvučí a udělá hudbu (zvukař, hudebník), otestuje všechny varianty a zjistí různé problémy (tester) a v neposlední řadě někoho, kdo to celé uřídí z hlediska času i kvality (producent). Hru samotnou poté vyrábíte typicky od jednoho do pěti let.
A počet jednotlivých pozic, délka vývoje a s ním i rozpočet samozřejmě narůstá se složitostí a kvalitou hry. Malé týmy (do 20 lidí) jsou schopni vyrobit hru za jednotky až nižší desítky milionů korun. Středně velké týmy (do 100 lidí) se poté většinou pohybují mezi 100-200 miliony korun a velké týmy čítající stovky lidí stojí stamilionové až miliardové sumy. Úspěšné hry poté vydělají zhruba troj- až deseti-násobek dané investice.

Má ČR potenciál stát se světovou špičkou v oboru? Co nám k tomu chybí?
Česká republika již špičkou v oboru je. Za všechny příklady zmíním hru Beat Saber, kterou v základu vyrobili tři kluci v Praze a stala se celosvětově nejúspěšnější hrou pro virtuální realitu. A to do takové míry, že určovala směr celého trhu a nebojím se říct, že bez ní by možná virtuální realita opět upadla do zapomnění, jako už to předvedla v předchozích vlnách.
V čem vidím ale podstatnější problém je, abychom se na té špici dlouhodobě udrželi. A to znamená řadu konkrétních kroků, které jsem již nastínil – výuku na středních a vysokých školách, státní fondy na podporu herních projektů, případné daňové úlevy (jako např. v Austrálii), masivní podporu na celosvětových herních akcích (kde už nyní svítá na lepší časy díky CzechInvestu a Asociaci českých herních vývojářů), zjednodušení vízového procesu pro vstup cizinců až po lepší informovanost veřejnosti a zlepšení obecného vnímání.
Ono z vlastního příkladu vím, jak je příjemné, když vás ve světě znají a uznávají jako úspěšného herního producenta a návrháře a jak potom v ČR člověka mrzí, když o něm lidé nejenže nevědí, ale navíc si myslí, že je "nějaký ajťák". ►

Jak těžké je se prosadit v tomto oboru, pokud si vývojář usmyslí, že bude živnostník nebo založí firmu / studio?
Herní business se stává globálním nejen ve smyslu dosahu - tam je to již dávno (99 % procent her je určeno na "export" a prodává se celosvětově) – ale i ve smyslu složení týmů. Kvalitní zaměstnance je třeba přivádět ze zahraničí. A to je bez státní podpory stále těžší – ať již finančně, tak i z byrokratického úhlu pohledu. Takže se etablované firmy udrží, ale pro nové vznik je a bude stále těžší. Ještě to není tak viditelné, ale tímto tempem nám do pár let státy s plnohodnotnou podporou průmyslu utečou tak daleko, že Čechy přestanou být zajímavé nejen pro malá začínající studia, ale i velké firmy přinášející desítky a stovky milionů do české ekonomiky.

V ČR se k videohernímu průmyslu přistupuje spíše jako k okrajové záležitosti. Jsem spíše toho názoru, že se jedná o kreativní činnost, která má blíže přece jen k umění. Jak to vidíš ty?
Máš naprostou pravdu. Hry zcela jednoznačně patří do umění - je to podobně absurdní, jako kdyby někdo o tvůrcích animovaného filmu souhrnně tvrdil, že jsou programátoři jen proto, že ho tvoří pomocí počítačové animace, nebo že jsou to truhláři, protože si vyrábějí loutky a dekorace ze dřeva. Pro herní vývojáře jsou moderní technologie "pouze" prostředkem, jak svou vizi realizovat. Proto jim musí rozumět.

Je pravda, že spousta her pocházejících z ČR nese nějakou stopu kulturního dědictví s celosvětovým dosahem?
Jistě, například výpravný titul Kingdom Come se odehrává v českých zemích v době temna po smrti Karla IV. Cizinci nyní jezdí do ČR a vydávají se ve stopách této hry. To myslím mluví samo za sebe. Hra totiž prodala miliony kopií v zahraničí a umožňuje hráčům nejen prožívat, ale i ovlivňovat reálné dobové události naší historie.

pohledem senátora

Živnostníci stále čelí neuvěřitelné šikaně!

Ivo Valenta senátor za Stranu soukromníků České republiky od roku 2014 | krajský zastupitel ve Zlínském kraji od r. 2016 | zastupitel města Zlína | podnikatel

Máme rok 2019, za pár týdnů oslavíme již 30 let od sametové revoluce. Stále to však vypadá, jako by se vláda nedívala do kalendáře. Drobné živnostníky, kteří jsou oporou naší ekonomiky, a kteří se výrazně podílejí na zaměstnanosti v naší zemi, vláda neustále šikanuje a zavaluje byrokracií. Tito aktivní lidé jsou cíleně a neúměrně pokutováni za sebemenší pochybení a soustavně je na ně pohlíženo téměř jako na odpad společnosti.

Tak například dotace – jedna velká ostuda. Pomineme nyní skandály kolem firem „Andreje Babiše". I bez nich je Česká republika druhou nejhorší zemí v čerpání Evropských dotací. Zjednodušeně čerpá málo, a především jen pro vyvolené. Když jsme před časem projednávali výroční zprávu Nejvyššího kontrolního úřadu v Senátu, dokonce jsem se dočetl, že některá ministerstva uplatňují natolik nerovný přístup k žadatelům, že někteří z nich jsou zvýhodňováni oproti druhým. Smutná je pak především vizitka ministerstva zemědělství, u kterého Nejvyšší kontrolní úřad konstatoval, že se ministerstvo zaměřilo na podporu především velkých zpracovatelských podniků. K podpoře malých a středních podniků pak takřka nedochází. Vláda premiéra Babiše tak napomáhá pozvolné likvidaci malých zemědělců a vytváří podmínky pouze pro velké zemědělské a potravinářské podniky. Proč asi? Komu tím pomáhá?
Dalším příkladem jsou provozovatelé hospod a restaurací.
Šikana, které jsou vystavováni, je do nebe volající. Nedávno jsem se dočetl o neuvěřitelné padesáti tisícové pokutě pro majitele podniku, který se rozhodl, že do něj nebude pouštět osoby, mladší osmnácti let. Jaképak se dopustí majitel podniku diskriminace, když na něj umístí ceduli, že podnik není určen pro mládež do 18 let? Navíc k tomu měl logické důvody – nechtěl se dostat do situace, kdy bude mládež obcházet zákon tím, že si prostřednictvím starších kamarádů bude objednávat alkohol. Tím, kdo by ve finále byl popotahován, by byl právě majitel restaurace. Proč si vlastník nemůže určit, komu je jeho podnik určen? Není tím naopak on sám diskriminován? A co kuřáci? Nejsou oni tímto úhlem pohledu diskriminováni tím, že jsou jim prostory restaurací uzavřeny? Jsem nekuřák a otec dětí. Pokud bych však na jakékoliv provozovně viděl ceduli „nekuřákům vstup zakázán", případně „zákaz vstupu rodinám s dětmi", v klidu půjdu o dům dál. Tak, jako já mám možnost si vybrat, do kterého podniku půjdu, musí mít majitel podniku možnost si vybrat, koho vpustí dovnitř – i kdyby to měli být například výhradně majitelé dlouhosrstých psů, nebo chovatelé andulek. Jako velmi špatný vtip vyzněla i nedávná polemika na téma důchodů. Vláda, která chrlí jeden nápad „lepší než druhý", tentokrát opravdu zaperlila. Ozvalo se z ní totiž, že důchody mají pomoci zaplatit hlavně živnostníci, aby tak odvrátili další posouvání hranice odchodu do důchodu. ▶

I kdyby to byl jen výkřik do prázdna...copak budeme v naší společnosti uměle vytvářet dva tábory – zaměstnanci x živnostníci? Nikdo samozřejmě nechce a často ani nemůže povinně pracovat do sedmdesáti nebo osmdesáti let. Podmiňovat ale cokoliv další šikanou živnostníků, to už je hrubě přes čáru.

Na co vlastně tu vládu máme, když se z ní nevysype kloudný nápad? Není možné živnostníky zatěžovat dalšími daněmi a odvody. Už dnes jsou bráni na hůl, valí se na ně jeden byrokratický nesmysl za druhým – EET, kontrolní hlášení, neustále kontroly a podobně. Sami si musí hledat a zajišťovat práci a zakázky, nemohou si dovolit být nemocní, často ani jet na dovolenou, jsou v práci téměř nonstop. Živnostník je dnes jednoduše „otloukánek" Babišovy vlády. Vůbec se nedivím tomu, že řada drobných podnikatelů se rozhodla pověsit řemeslo na hřebík.

Světlý bod vidím pouze v návrhu zavedení paušální daně pro živnosti s příjmem do jednoho milionu korun ročně, kterou by podnikatelé platili namísto daní, sociálních a zdravotních odvodů. Již před dvěma lety jsem spolu se Stranou soukromníků tento krok navrhoval. Odpovědí od vládních politiků však tehdy bylo jen odmítání, respektive mlčení. Přes veškeré sliby se navíc podmínky pro malé živnostníky za poslední roky dramaticky zhoršily. Těší mne proto, že vláda nyní de facto vyslyšela náš návrh. Budu však celou záležitost sledovat, aby také došlo k realizaci a nezůstalo jen u slibů. Živnostníci, kteří bojují s obrovskou mírou byrokracie, si přece zlepšení podmínek rozhodně zaslouží.

názory odjinud

Pole bez mezí, cirkus bez zvířat, salám bez masa... politika bez idejí

Josef Duben spisovatel a novinář | Asociace soukromého zemědělství ČR

Pole sahající od pozorovatele až k horizontu mohou na první pohled působit někdy až výtvarně, cirkus bez zvířat, jenom s artisty, tak nějak čistě až puristicky, a salám bez masa dietně. Ale na druhý pohled, po sklizni, si i laik uvědomí tu prázdnotu. Pustinu bez živočichů, bez ptáků, bez zajíčka a zafouká-li vítr, dojem, že jde o vznikající poušť je dokonalý.

Cirkus bez koní a dalších cvičených zvířat, bez pilin, slámy, a charakteristického pachu možná vzbudí očekávání. Co se teď bude dít? Trupa artistů přízemních či na hrazdách, na perších, začne předvádět kousky, až se tají dech. Je to vzrušivé, estetické, nádherné, ale skutečný cirkus to není. Spíš jde o varieté či akrobatickou pantomimu. A adrenalin či endorfiny vylévající se do krevního řečiště při obavách o osud artistů.

Ale cirkus se zvířaty, ovládanými člověkem? S takovými pocity si městští lidé v dnešním dost technicistním světě najednou nedovedou poradit. Polidšťováním zvířat mnozí docházejí k úvaze, že každý živý tvor má právo na svobodný život „někde v lese", a jen tam mu bude dobře, ne v kleci, ve stáji, ve výběhu či v cirkuse. Proto by bylo nejlépe tyto věci šmahem zakázat.

Možná by bylo nejlepší, aby ani salámy neobsahovaly žádné maso a maso vůbec se dělalo nějak jinak, průmyslově, aby se žádná zvířata nechovala a nemusela být pro výživu lidí usmrcována. Mnozí se řídí heslem, že vše se dá nahradit čočkou nebo červenou řepou. Vedle toho je nakonec salám s nižším obsahem masa, než je na etiketě deklarováno, zcela nepodstatný.

Avšak toto propagované vytěsnění živočichů z cirkusů i z jídelníčku, může být i symptomem vytěsňování či vytlačování šťávy ze života. Suchopárná strava vede k suchopárným myšlenkám, řečem a k suchopárné politice, kde jediným zájmem a oživením jsou peníze a okamžitý zisk.

Tyto příznaky a absence onoho podstatného, co je základem krajiny, zábavy, ale také jídla a hlavně správy veřejných věcí, čili politiky, ukazují na podstatu problému - ztrátu étosu, ztrátu idejí a zásad, a snad i zdravého rozumu. Na druhou stranu toto vše generuje touhu po něčem novém, co by mohlo dát životu smysl. Ukázkovým příkladem hledání nových idejí, které nabývají téměř náboženských forem, je až karikaturní příklad nových „spasitelů", jako je médii, rodiči a kdovíjakými zájmovými, a celý tento humbuk financujícími skupinami vytvořená dívenka Gréta, která prý vidí oxid uhličitý pouhým okem. Kdyby to nebylo smutné, byl to důvod k smíchu, popřípadě k útrpnému pousmání. Tomu přece nikdo nemůže věřit. A pak se jeden nestačí divit, kolik poslanců, vlád a ministrů ji vzývá. Jenže pozor, Gréta Thunberg není Johanka z Arcu, která dovedla svůj národ k tomu, aby si uvědomil sama sebe a podstatné hodnoty.

Jenže právě současná politika bez idejí a bez kořenů, k těm se dnes není v módě se hlásit, pokud je ovšem daný jedinec nehodlá řádně poplivat, dává šanci těm, kdo buď vědomě či nevědomě šidí a předstírají, že právě v pseudoútlocitnosti, ve falešné ohleduplnosti a v alarmismu všeho možného druhu je něco, pro co stojí za to žít, popřípadě zemřít. Přičemž soudí, že ze scény by měli zmizet odpůrci. Anebo aspoň musejí mlčet.

Ale přitom se nedá říct, že dnes nejsou k mání ideje. Co třeba sedlák, který orá své pole a pase své krávy a ovce? Ten ideje má, ale necítí nutnost o nich hovořit. Možná se jen usměje, jako kdysi jedna má stará teta, rozkulačená selka, která říkávala: „Uvidíme, co s takovým přístupem dokážou." Jenže to bylo před mnoha lety, kdy se mluvit nedalo. Ale dnes by se mluvit mělo. Nebát se říct nahlas, co je smyslem života, pro co žít a jaká měřítka jsou ta pravá.

RVS CHODOV

RVS Chodov, s.r.o.
Vančurova 504
357 35 Chodov
Tel.: 602 278 444, fax: 352 667 749
www.rvs.cz e-mail: rvs@rvs.cz

NAŠE FIRMA VYRÁBÍ A DODÁVÁ

- ✔ Pásové váhy
- ✔ Zásobníkové váhy
- ✔ Váhy na sila
- ✔ Mostové váhy,
- ✔ Pytlovací váhy
- ✔ Váhy na BIG-BAG
- ✔ Váhy pro betonárny
- ✔ Linky pro MZK – míchání mineralbetonů
- ✔ Dávkovací linky

Vyhodnocovací jednotka RVS350U

Vážící mechanika TS102

sledovani tv

Kdykoliv & Kdekoliv.

přes 140 TV kanálů vč. prémiových

až 168 hodin zpětného přehrávání (7 dní)

až 120 hodin kapacity nahrávek

Filmotéka Populární filmy z české i zahraniční produkce

Fungujeme Pořady, seriály, nahrávky a živé vysílání po celé EU

Kvalita obrazu Ve škále rozlišení FULL HD / 4K SD / HD

První za jednu Cena od 1 Kč na celý první měsíc

Podporujeme tyto platformy

AppleTV | Apple/iOS | Windows | Android set-top box | Android | AndroidTV | PanasonicTV | SamsungTV | Smart TV Hisense | LG TV | Chromecast

www.sledovanitv.cz

sledovanitv.cz sledovanitv

Naskenujte QR kód a získejte balíček za 1 Kč

O společnosti

CV TECH
E-THINK E-MOVE

www.cvtech.cz

Společnost CV TECH s.r.o. se dlouhodobě zabývá užitkovými elektromobily a aktivně pracuje na jedinečném propojení elektropodvozku a dlouhodobých zkušeností s komunálními nástavbami.

Vizí společnosti je šířit osvětu o elektromobilitě a zlepšit ekologickou situaci v naší zemi pro budoucí generace. Pro své zákazníky vytváří společnost CV TECH unikátní produkt užitkového elektromobilu s využitím od komunálních služeb až po přepravu osob a vozíčkářů. Společnost vytvořila pro své klienty centrum elektromobility ve vědecko-technickém parku Nupharo u Ústí nad Labem. V centru poskytujeme veškeré služby spojené s elektromobilitou, od poradenství a osvěty až po servisní zázemí. CV TECH je členem Asociace elektromobilového průmyslu a Spolku Čistá mobilita.

Aktuálně se společnost stala zástupcem značky Maxus pro českou republiku a na trh přivádí užitkové vozidlo Maxus EV80, které je lídrem ve své kategorii.

MAXUS EV80

Maxus EV80 je plně elektrické užitkové vozidlo s třímístným interiérem dodávaným ve verzích H2 (10,2 m³), H3 (11,5 m³) a podvozek s kabinou, který je vhodný k montáži účelových nástaveb. Vedle čistě užitkových provedení je k dispozici také provedení pro dopravu osob (minibus) a to i speciálně upravená verze pro osoby na invalidních vozících s možností rozvržení sedadel v poměru: 1 řidič + 7 cestujících + 1 místo pro vozíčkáře / 1 řidič + 2 cestující + 4 místa pro vozíčkáře / 1 řidič + 8 cestujících.

Synchronní elektromotor disponuje výkonem 100 kW a točivým momentem 320 Nm, což umožňuje maximální rychlost 100 km/h. Potřebnou energii poskytují Lithium Iron Phosphate baterie s kapacitou 56 kWh, což umožňuje dojezd až 192 km a dobití baterie na plnou kapacitu během dvou hodin při použití DC nabíječky. Vozidlo je standardně vybaveno tak, aby umožňovalo jak AC, tak DC nabíjení.

Všechny modely EV80 nabízejí ve standardní verzi řadu komfortních funkcí. Mezi ty nejvýraznější patří klimatizace, elektrické ovládání bočních oken, vyhřívaná a elektricky nastavitelná vnější zpětná zrcátka, parkovací senzory, MP3 přehrávač a palubní počítač. Volitelným doplňkem je pak 10“ palcová obrazovka, která zahrnuje nejnovější aplikace Apple CarPlay a Android Auto.

Bezpečnostní prvky ve standardní výbavě jsou: ABS, EBD, BAS, ESP, asistent pro rozjezd do kopce, airbag řidiče a spolujezdce, elektronická parkovací brzda, centrální zamykání.

Standardní skříňová dodávka má délku nákladového prostoru 3150 mm, šířku 1800 mm a výšku 1735 mm (1940 mm ve verzi s vysokou střechou), celkový objem 10,2 m³ (11,5 m³ pro verzi s vysokou střechou). Maximální nosnost je 905 kg. Podvozek je možné využít k aplikaci nástaveb jako například: valník, sklápěč, chladící nástavba, nástavba pro svoz komunálního odpadu a jiné.

Výrobce poskytuje záruku 3 roky nebo 100.000 km dle toho co nastane dříve. Na baterii se vztahuje záruka 5 let nebo 100.000 km opět podle toho, jaká situace nastane dříve.

V současnosti lze na uvedený elektromobil získat dotační pobídku a to z programu Národní program Životní prostředí, výzva č.11/2018: vozidla na alternativní pohony, kde spolu s nákupem nebo pronájmem elektromobilu lze čerpat příspěvek i na pořízení chytrých nabíjecích stanic.

Dále také z programu Ministerstva průmyslu a obchodu OP PIK nízkouhlíkové technologie – elektromobilita – IV.výzva, kde lze s nákupem elektromobilu čerpat příspěvek i na pořízení neveřejně nabíjecí stanice.

SAILING WITH PLEASURE

Realizujte si Váš sen a vydejte se na vysněnou dovolenou na jachtě.

Užijte si ji objetí větru, slunce a moře. Plavte se třeba ve stopách Odysseových. Získejte neopakovatelné zážitky z paluby jachty.

Staňte se mořeplavci, piráty, mořskými vlky.

Oblasti naší působnosti: Evropa, Karibská oblast, Maledivy, Seychely, Kapverdské či Kanárské ostrovy...

Splňte si svůj sen

Yacht & Travel Agency

Kontakt: Starokolínská 242, 190 16 Praha 21, Czech Republic
Telefon: +420 604 238 356 | e-mail: info@yta.cz | fb.me/yta_cz

Y&T AGENCY